

ДОБРУЖАНСКИ СЪБОРЪ

ОРГАНЪ НА ЦЕНТРАЛНИИ ДОБРУДЖАНСКИ СЪБОРЪ

Новият български Царь.

Съдено било и на мална България, на терзания от въкове български народ да прѣживе таки дни на изпитания прѣз тая, първа и може би последна по своите разбиръ и умски възна. Върната, съ която дойде поблагоразитиан обратъ на южни фронть и маложити прѣговори за миръ постави вънъ българия въ недоуменне. Едва, обаче, опомнилъ се, пристигна новиятъ въ склопеното прианрие и почти едновременно и тая за възшедствително на прѣстонослѣдника на българския прѣстолъ.

Новиятъ, младъ царь съ позната на всѣхъ български войникъ прѣданностъ къмъ България, съ своя прароденъ умъ, развитъ съ неуморенъ трудъ, зрѣлъ и каленъ въ последнитъ национални борби на България, внесе едно успокоение върѣдъ неспокойния български народъ. Шумитъ овации и акламии въ София, изпикнали върѣдъ обшото унаие говоратъ достатъчно ясно до колко Царь Борисъ III е овладѣлъ българската душа.

Нанушта Царь Фердинандъ българския прѣстолъ, но Той го повѣри въ на деждни рацѣ, спокоенъ, че синътъ ще довърши това, което бащата започна. Царь Борисъ III, роженъ въ България на 18 януарий 1894 год., изрѣсналъ и възмжалъ подъ българското сание, живѣлъ съ семействъ, възпитанъ и копненъ въ българския народъ, е чистъ българинъ по душа. Той е още по-близкъ до българското сърце съ това, че изповѣда неговата вѣра. На 2 февруарий 1896 год. князь Борисъ бѣ поврѣстенъ въ православната църква. Тая жертва на княжеското сѣмейство, затвърди международното положение на България и приврѣа много български народъ къмъ династията, а младия прѣстонослѣдникъ бѣ неговия иколы.

Настоящата война бѣ широко поле за князь Бориса да прояви и доразвие своите качества и способности. Той взе живо участие въ боеветъ на двата фронта. Въ най-критични врѣмеза, войницитъ сѣ бивали изнонадани въ обонитъ отъ прѣстонослѣдника, чиято присѣствие е било достатъчно да ги убодри и въздъшеми да прѣодолятъ всички трудности.

Силността на княза често е достигала до таия, че възпаленицитъ сѣ бивали принудни да прибѣгватъ до заподѣи, за да го втеглатъ отъ опаснитъ зони. Съ особена страсть, обаче, прѣстонослѣдникътъ е слѣдилъ и участвалъ въ боеветъ на Добруджа. Всѣко офицеръ, всѣкой войникъ ще има да говори съ жаръ за неговата сѣлностъ, скромностъ, демократичностъ и жерва и блага душа.

Не по-малки сѣ заслугитъ и срачността на прѣстонослѣдника въ областта на дипломатията, въ тѣлоситъ на която неговия августейши баща има грижата отъ рано да го въведе. Прѣз тая война Той не ведѣжъ е билъ изпращанъ съ важни мисии, не ведѣжъ е излаждалъ конфликти и недоразумѣния между България и сѣшницитъ ѝ.

Всѣчки тия качества на Царь Борисъ III сѣ созидна гаранция за вслушанъ сѣ винаи въ гласа на своя народъ и въ цѣло сѣгласно съ свѣтитъ сѣшници юмни царь ще направява уклѣо сѣдбикитъ въ България. Богъ нека Го поддрѣпи въ тия сѣдбосни дни да доискара съ честъ общо българското сѣсто дѣло.

Богъ нека благослови новия царь на

Абдикацията и възшедствително.

На 3 октомври вечерта министъръ-прѣдседателъ г. Малиновъ бѣ пригласенъ на ауденция отъ Негово Величество. Въ тая ауденция царь е обобщилъ на свои прѣз сѣшнитъ рѣшението да абдикира. Едновременно съ това царь Фердинандъ вѣрчилъ на президента г. Малиновъ, единъ министъръ, подчиненъ соботвенорачно отъ него, въ който сѣбѣлава на свои народъ, че абдикира въ полта на своя прѣвореденъ синъ. Царь Фердинандъ отъ този моментъ прѣстова да бѣде царь на българитъ. На прѣстола вѣршилъ царь Борисъ III. Два часа слѣдъ това сѣшния царь нанушта българия на пътъ за Унгария. На гарата той е билъ изрѣстенъ въ новия царь и цѣрковата свѣта. Върѣдъто изрѣстенъ бѣвъ шиятъ царь се прѣдъужава въ свои вѣрши синъ князь Крмъ.

Веднага слѣдъ раздѣлата сѣ бѣшния царь, мръ прѣдседателъ обвѣжалъ министритъ на извѣрденъ засѣданъ, въ който отанало и приподписаното на двата министѣта. Едновременно отъ това прѣзидентътъ вѣршилъ прѣзъ прѣдседателъ на вѣмѣрата, народното прѣдставителство да бѣде обвѣжано на извѣрденъ засѣданъ на 4 т. м. 9 часа сутринта.

При открѣването на засѣданитъ мръ прѣдседателъ прочелъ слѣднитъ два манифѣста:

Манифѣстъ къмъ българския народъ.

Прѣзъ видъ отеклатъ сѣ соботелствата въ царството, които изискватъ отъ всѣхъ добрихъ гражданъ жерва до самосѣртваване за блага на милото ни отечество. Азъ, князь, да дамъ прѣзъ примѣръ, вѣршилъ самосѣртваване и върѣдъ свѣштитъ вѣрши, който ме свѣрватъ отъ 32-годишния прѣзъкъ отъ тая страна, за процѣтяването на вѣршето, на които азъ дадохъ гласъ, който бѣше по свѣтитъ Ми рѣшилъ да се откажа отъ Царския Прѣстолъ на Българитъ за въ полта на Моя прѣвореденъ Синъ Негово Царско Величество Прѣстонослѣдникъ Боркъ Князь Тѣрговици.

Като обвѣжамъ това сѣ рѣшене на Мои възлюбенъ Народъ, призовавамъ всѣхъ вѣрни поданица и истински патриотъ да се сплотятъ лѣто единъ около Прѣстола на Царь Бориса, името на който е свързано отъ толкова велики цѣли отъ историята на Старого Българско Царство, за да изведатъ Отецеството отъ това тежко положение и България да се издигне отъ него на нова висота, която ѝ е прѣдпрѣдѣлена отъ сѣдбата.

Раздѣляйки се отъ дълбока тѣга на душата си отъ мила България, извѣжамъ на цѣлимъ Български народъ Моята признателностъ за поддрѣпката, която ми оказа прѣзъ Моего царуване.

Нека Всешиния бѣи зорко надъ сѣдбикитъ на Българския Народъ и Го насочва къмъ свѣтло вѣршко бѣдѣше.

София, 3 октомври 1918 год.

На прѣворѣзачето сѣ соботвената на Негово Величество Царя рѣка написана: Фердинандъ.

Приподписана всички министри.

Манифѣстъ къмъ Българския народъ

Съ манифѣста отъ днешна дата мож възлюбенъ баща възвѣститъ отнасянето сѣ отъ прѣстола въ мѣ полта и отъ това велико самосѣртваване прѣзъ вѣршнитъ интереси на нацията дадо примѣръ на невѣршна обитъ къмъ България. Обвѣжамъ на Българския народъ, че отъ днесъ вѣтжѣвамъ на прѣстола на Българскитъ Царь, подъ името Царь Борисъ III.

Раденъ на хубавата земя и духовно чедо на правослазната вѣра, израстналъ въ срѣдата на моя любамъ народъ и зедно съ него дѣлѣлъ радоститъ на свѣтитъ му напѣрѣжъ, вѣжамъ въздушевѣванъ отъ идеалитъ му, по вѣжамъ отъ демократиченъ духъ, вѣрненъ както въ продължителнитъ му борби за свѣдбата и независимостъта, така и въ всичкитъ му държавни и общео-

АБОНАМЕНТЪ:

За България год. 16 лв.
За странство - 32 лв.
За съвѣщания и плаща по 30 ст. на в. см.
Адресъ:
в. Добруджа, Бабадагъ
Излиза:
понеделникъ, орѣда и истѣжъ.

Единъ брой 10 ст.

Прѣдложението сѣ прие отъ всички народни прѣдставители, отъ извѣжени на дипломатията, тѣснѣе и то по принципъ сѣ прѣтѣлъ таблѣтъ засѣдания.

Публиката наду на Сѣбрѣнитъ о м почва тайнѣтъ въздане, кѣто прѣдѣжъ до 9. вечерта. Слѣдъ това, отново засѣдания сѣ прѣврѣа въ сѣня, и г. прѣдседателътъ сѣмѣе, че почъ и едновременно алаува на отъ вѣрѣдѣто прѣдставителство сѣдната рѣзлюция.

Народното избране слѣдъ кѣто излуша азложнието на г. министъръ-прѣдседателъ зѣрху причѣтитъ, който сѣ довели до сѣно сѣсто сѣ дѣржавитъ отъ Сѣгашно и то примѣрно, одобрява свѣденето на прѣдседателството и минава на дѣсѣвъ рѣдъ.

Това съобщение сѣ посрѣшна съ бурни рѣжопѣскация.

Министъръ-прѣдседателъ пѣска да се отложатъ засѣданията на Сѣбрѣнитъ до 10 т. м. Народното прѣдставителство, за да подчертае още единъ пътъ пѣлвото сѣмѣе кѣтъ правителството, рѣши едновременно, засѣданията да се отложатъ до 15 т. м., за да се даде възможностъ на прѣдседателъ да работи за успѣшното заврѣшване на почнатото отъ него дѣло.

Поздравителна телеграма.

Прѣдседателъ на Добруджанската Организация въ Сѣмѣя споздравилъ Н. В. новия Царь отъ слѣдната телеграма: Негово Величество Царь. Дворѣна Сѣмѣя. Вѣрѣдъ мѣжѣнитъ хѣи по Ваше Величество и отечеството прѣживѣваме, свѣтла морѣа надѣжѣа оларѣа душѣтъ вѣи откѣмъ уютѣа на Дунава, гдѣто прѣдѣи тринадѣсетъ отѣлѣна Вашѣ прѣдшѣствѣнитъ положѣи основѣнитъ на Българското Царство. Слѣдѣжѣа дѣлѣбо общинарѣдѣната горѣсть за току по шѣжѣнитъ врѣмѣни рѣжѣрѣвания, добруджанѣ възторжѣно прѣвѣтѣтѣватъ Ваше Величество отъ вѣтжѣването Ви на прѣстола на българскитъ царь, и бѣрѣатъ да Ви засвѣдѣтелствуватъ своитъ вѣрѣдъ да вѣжѣеми чувствѣа и своето непомѣлемо рѣшене да отанатъ за вѣчна вѣрѣа на Вашѣ цѣдѣвѣи съ вѣра, че Ваше Величество ще имѣа и за напѣрѣдъ бѣшо до свѣрѣто дѣлѣво на цѣла Добруджа и кѣто Ви посѣлаваме шѣстѣлѣи бѣдѣния и най славно цѣруване громѣо сѣе прѣвѣжѣе «да живѣе Негово Величество Борисъ III, Царь на всѣхъхъ България!»

Прѣдседателъ на Добруджанската организация въ България д-ръ Т. Тодоровъ
Сѣкрѣтаръ: Драгомиръ Пачѣвъ

Изъ България.

Великото народно сѣбрание.

Сѣгласно Конституцията, новия царь ще трѣба да положи кѣтѣва за вѣрѣностъ прѣдъ Великото Народно сѣбрание, свѣжѣването на което ще се сѣжѣи по късно.

Цѣрнитъ указъ.

Цѣрнитъ указъ подписанъ отъ новия царь е той за демобилизацията на армията, Уволняватъ сѣ въ записъ на армията всички избѣри до 37-вѣжѣтитѣ Нарѣдѣа на демобилизацията сѣе вече издѣени и отъ 6 юго тѣ е започната вече.

Главнокомандѣющия уволенъ

Уволенъ е главнокомандѣющиятъ дѣлѣотѣющата армия, генералъ Жѣковъ.

Прѣдполагамъ всички министри.

Историческото засѣдание.

Относително засѣданиято на Народното Сѣбрание на 4 т. м. въ «Прѣпорѣкъ» вѣжѣе сѣдѣнето:

Вѣрѣдъ въ 3 1/2 ч. слѣдъ пладѣ сѣе отѣри засѣдѣнето на Народното Сѣбрание. На дѣсѣвъ рѣдъ бѣ възложѣе отъ страна на министъръ-прѣдседателъ, г. Малиновъ, върху причѣтитъ, който сѣ довели до окѣжѣнето сѣ дѣржавитъ отъ Сѣгашнието примѣрно.

Ложитъ и галерѣитъ на Сѣбрѣнитъ, както и корѣспондѣнтѣи дѣи бѣхъ прѣпѣлѣния.

Прѣдѣи да пристѣпѣи къмъ изложѣнето сѣи г. Малиновъ каза:

Тѣмъ въ тѣмъ минутѣа имѣа. Вѣжѣе сѣ шѣжѣитъ. Вѣе знаѣе какѣо е пожѣжелѣто на бойниѣ театѣрѣ; вѣе знаѣе какѣо голѣмо нещѣстѣе сѣслѣтъ България. Нѣе вѣжѣи сѣе убѣдитъ отъ тѣга. Е да отъ главнитъ примѣни; нѣе дѣржавѣа тѣга, напѣдѣе, а че не им сѣе оказѣа отъ нашитъ сѣжѣжѣи една оновѣрѣмѣна помощъ.

Но какѣо и да е, азъ мѣсѣа, че дѣсѣа азъ имѣа извѣжѣе това, което е отѣназѣо, което е история. Важно е, кѣво трѣба да се правѣи. Отъ това глѣдѣще, сѣе сѣо браженѣи отъ вѣжѣрѣленъ характеръ, но отъ браженѣи отъ вѣжѣеми характеръ и едѣлно отъ сѣглѣдъ къмъ това, което им прѣдѣстои да правѣи, азъ мѣсѣа, че ще бѣде отъ полѣза, ако сѣгашното засѣдание отѣне прѣзъ дѣсѣрѣмъ затѣрѣенѣи.

Нѣе не сѣе история. Нѣе сѣе подѣмѣи. Нѣе вѣжѣе да творѣи. Лѣжѣо азъ вѣмѣи другѣи бѣжѣе имѣаи интересъ, засѣданиято да бѣде публично. Но нѣе дѣржѣи не за личѣитъ, не за партиѣнитъ интересѣи — тѣ дѣсѣе сѣе вѣжѣи, а за сѣжѣжѣи интересѣи на отечеството. Прѣтѣе, прѣжѣа прѣдѣжѣе — вѣрѣдѣното прѣдѣстѣитѣство да излуша прѣи затѣрѣени вѣрата въ лѣжѣенѣто ми.

Рѣзлюция на Втория Добруджански Народенъ Сѣборъ

прѣтѣа съ вѣжѣацѣи въ засѣданѣто му на 23 сѣптемѣрѣи 1918 г.

ЗАБѣЛѣЖКА. Прѣ прѣдаването на тѣмъ рѣзлюция въ миналия брой е станало грѣшѣа при нареѣдѣнето на дѣшѣжѣитѣа, кѣто п. 5 не е прѣдѣденъ пѣжѣлно, а п. 6 — вѣжѣанъ не е прѣдѣденъ, затѣа тѣжъ прѣдажѣе напѣво цѣлѣа дѣшѣжѣитѣа, така кѣто е прѣтѣтъ отъ сѣбора.

Рѣшѣи:

1. Прѣтѣтира противъ подѣбѣата на Добруджа и противъ политѣс-стѣпанѣитъ спекуляциѣи сѣ бѣдѣната политѣсѣа сѣдѣа на дѣбруджанското население.
2. Отѣжѣрамъ постановѣенѣата на ял. 10 отъ Бѣжѣрѣеми дѣговѣръ, отъ които сѣе сѣздава конѣдѣмѣуѣа въ Сѣверѣна Добруджа, и обвѣжѣа, че тѣ пѣмѣа нѣжѣка правѣна сѣла и задѣжѣтелностъ за дѣбруджанското население.
3. Отѣжѣрамъ всички прѣсѣти за сѣжѣдинѣи отѣдѣна автономѣа дѣржавѣа отъ Добруджа.
4. Запѣжѣа, че дѣбруджанското население сѣе орѣжѣи въ рѣка нѣе сѣе противѣспѣ-отѣаи орѣжѣи вѣжѣи отѣтъ да му сѣе натѣрѣи вѣжѣрѣно вѣжѣелѣство.
5. Подѣрѣтава рѣзлюцията на пърѣия Добруджански Народенъ сѣборъ отъ 17 дѣкѣмѣрѣи 1917 год. и напѣжѣа да сѣе приѣвѣдинѣи неѣжѣвно цѣла Добруджа къмъ България.
6. Прѣвѣжѣа Втория Добруджански Народенъ Сѣборъ за Пърѣо Добруджанско Областѣо Народно Сѣбрѣние и избѣри една 33-чѣмѣна изѣжѣитѣлѣна комѣсия, на кѣта дѣжѣе неограниченѣи пѣномѣшѣи да вѣжѣе, засѣдно отъ Центѣралѣа Добруджански Народенъ Сѣвѣтъ, вѣжѣи неѣжѣедѣи мѣрки, за да сѣежѣствѣи въ наѣбѣжѣи бѣжѣопрѣитѣи политѣсѣи моментъ вѣжѣи на добруджанѣи.
7. Нѣежѣрѣа Центѣралѣа Добруджански Народенъ Сѣвѣтъ да сѣеобщѣи настѣящата рѣзлюция на правѣтелствѣа на неутѣралнитъ и вѣжѣащѣи дѣржавѣи.

Гр. Бабадагъ, 23 сѣптемѣрѣи 1918 год.

Бѣро на Втория Добруджански Народенъ Сѣборъ, Пърѣо Добруджанско Областѣо Народно Сѣбрѣние:

[illegible]

циничното вскуство да води стюзническа политика. Ние сме откровени към нашите съюзници, но пък допускаме да ся авяват недоразумения, или пък давае възможност да се създават такива. Не е да не се заеме на Балкана, че въ България има достатъчно приятели на съглашението. Но имам въ полсидати. Всенка нота за меръ поле една дума доато да на припаан отъ подстрепането на българозитъ приятели на съглашението, че ние бяхме памбрили за приелив единъ миръ, който ба приабръгвалъ българокитъ территорияни аспирации? Да разгледаме всичкитъ рѣши и извления на германскитъ и австрийска държа на мѣже отъасително миро: Нито отъ еднѣ отъ тѣхъ не може да се заключи, че е съществувала общъ дипама и ески фронти. Нашитъ дѣл и мѣти нецѣха да убедатъ сѣбѣ, че ние разбимъ едниъ за всички и сѣчки за едниъ, ако и шѣто общо военно дѣйствауи не бе баше доаванъ това. Защото всички дѣтѣвори, които нашитъ дѣл мѣти сключиха, докарати до недоразумения между стюзникитъ, недоразумения, които, наистинѣ не баша безъ значение. За това трѣба съ откровеностъ, които безъ да доавана нѣко единична личностъ, и като поставимъ държавиятъ въпросъ надъ всѣка личностъ, да запитимъ: ако дѣл мацията на централнитъ сили не създаде едно разбирателство между България и Турция и отъ двѣ години насамъ не бѣ въ състояние да доредеедно разбирателство между насъ и Германия (тѣснително Польша, можемъ ли отъ тази дипломация, която не може да създаде разбирателство между приятелъ да очакваме че тя ще на донесе едниъ миръ по споразумение съ неприятелъ? Като си припомнимъ думитъ на Кюмлянъ за недостатъчността на военнитъ срѣдства, които трѣба да се допълватъ чрезъ дипломатически прѣговори, вѣрне е да се намѣратъ същиянитъ хора, които да ръководятъ такива прѣговори. Защото е вѣрно, че военно-началникитъ могатъ да опечелятъ побѣдата, но дипломатитъ трѣба да докаратъ мира. И не е мислимо стюзенитъ държави да произвеждатъ толкова много военни и толкова малко дипломатически капациети, както ние отъ години насамъ виждаме. Избора на военни таланти става естествено изъ между широки кръгове. Днесъ обаче времената сѣ такива, че трѣба да се мѣтне вътъ отъ тѣснитъ кръжъ на дипломатитъ, ако въ него не може да се намѣри дѣйствиелно призоваиятъ за това човѣкъ. Централнитъ сили ще създадатъ въ или безъ България новъ фронтъ на юго изтокъ и този фронтъ ще се държи както всичкитъ други наши фронтове. Но за да дейдемъ до добъръ край нуждни на е едѣа нова дипломация. Гръшката на отгната дипломация не може да зацѣляваме вече отъ военни жегѣта.

Женева. »Вазелет»Нахригтен» от 1 октомври се научава от Париж, че Съглашението отсъди нежеланото унищожението на България; то щяло да даде на България мърз вън основа приваца на варод постати.

„Манчестеръ Гвардиянъ“, занимавайки се от бъдещата балканска политика и отношенията между България и Сърбия, казва: „Мъртъв трябва да бъде платенъ отъ пожертвувание отъ страна на Сърбия на такава частъ отъ Мекедония, на която тя претендира. Въ замяна Сърбия да получи компенсации на Адриатическия брягъ. Единъ шатлъвъ воененъ походъ по бреговетъ на Адриатическото море ще ни даде възможностъ да предложимъ на сърбитъ нужната компенсация.

Женева, Херц в „Ма Викторъ“, сж-
на дата по тая поводъ пише: България
следъ поражението си едва ли мислятъ, че
може да имъ бъде ототжсена даже педя
земля гринци, сръбляма имъ ромънске, но тъй
като Съгласиенето води освободителна вой-
на, а не заносвателна, тѣ мѣлятъ да бѣ-
дагъ сигурни, че на бъдащия миръ пѣма
да имъ бѣде отнето нито едно нѣрче зе-
мля, дѣйствително населено отъ българи.

На излизане от двора, сестричките
граждани са изправили овапи на амери-
канския дипломатически представител г.
Мърън, когото зовеи на ръцѣ до елйтона
му. Прозвънъ г. Мърън поблагодарил на
френски: «Много ми е мило, господе, че
азъ не зная глупиятъ савтъ. Каю им бла-
годаря за прѣмилата посылка, азъ мога да
ви уверя, че акцията на България не е са-
мо за доброто н: българския народъ, а е

за доброто на цялния свят. Бъдещето на България днес се намира вън сигурна ръка. Уверявам ви, че бъдещето ви като народ е осигурено. Можете да бъдете спокойни за това.

Винаги. Въ последната си реч във парламента депутатът социалист Адлеръ г. изрече за България каза: Воръдъ изродитъ поведението на България не изживе месецъ дъта за измѣна, както на кримето поведението на Италия, а буди чувство на живостъ. Полякитъ Данетичъ показа примѣрътъ за България да бѣдъ последванъ и отъ Австро Унгария.

Вие на, 5.X. (хор. бюро) Австро-Унгария, Германия и Турция рѣшиха да се обърнатъ едновременно до прѣдседателя на Соединенитѣ Щати, чрезъ посредничество на правителството, което застава тѣхнитѣ интереси въ американскитѣ соединени щати, съ предложение за сключване на общо при мирѣ и започаване прѣговори за миръ. За изпълнение на това рѣшеніе австр.-унгарскитѣ посланици въ Стокхолмъ бѣ вчера натоваренъ телеграфически отъ министръ на външнитѣ работи да помоли кралското шведско правителство да прѣдаде на г-ни прѣдседателя Уилсонъ слѣдната телеграма: Австро-унгарската монархия, която виезвигъ е водила войната само като борба за отбрана и многократно е оцоловъстанаха готовността си да турѣ край на въпроспиритизата и да оключи единъ оправданъ и почтенъ миръ, прѣдлага съ настоящето на прѣдседателя на американскитѣ Соединени Щати да оключи съ тѣхъ и тѣхната оцолнация незабавно примирене по сухо, по море и въ въздуха и непосредствено слѣд това, да влѣзе въ прѣговори за сключване на миръ въз основа на 14 тѣ точки отъ оцоланieto на г. прѣдседателя Уилсонъ до конгресса отъ 8 януари 1918 год., както и на 14 тѣ точки отъ рѣчьта на г. прѣдседателя Уилсонъ, държана на 12 февруари 1918 год., при което ще се взематъ под внимание и изьявленията на г. Прѣдседателя Уилсонъ отъ 27 септември 1918 год.

Група армии на Генералъ Рупрехтъ: В
Фландрия и въ Каморъ оценовано.
Група армии на Генералъ Флиъ Вьонъ
Свървяно отъ Севъ. Кавказъ оазнитъ бже
продължаватъ непрекъснато. Върхитъ мнго
кратното въгване на врснмъ войска отъ
страна на неприятеля, той неможа да по
стави въннати уопиъ. Сжщо вчера него
вти атаки, които бже развити слъдъ о
бдъ въ голъмъ фронтъ бидоха осугени
Неприятелътъ, който бже спечелилъ те
ренъ по канала Осма и при Есгамделитъ
биде отблъснатъ чакъ до Ремонеръ връхъ
успешни контра атаки.
Група армия на Германския Прѣстоло
наследникъ: Неприятелътъ отбъди отстъ
пващитъ наци войска и отправи атак
срщху нашитъ зови позиции по рѣката Ен
и Суитъ между Повтаверъ и Бауонкунки
Босветъ се развяха при Полтаве отъ дей
тъ страна на шосето Невшателъ и при Ба
уонгукъ. Неприятелътъ, биде навъждъ
отблъснатъ. Само на отдѣлни мѣста малк
неприятелски отблъдени се държатъ по
брѣга на рѣката Суитъ. Съ голъмъ сил
неприятелътъ атакува Поларе и слъдъ 1
днени бже настѣпан наудъ. Источно стъ
Самостено при Ороонитъ и Отри имаше по
мнго мѣста частични атаки; по останали
тъ мѣста неприятелските атаки бидоха от
блъснати.

Група ауман на Газвиц. Между Ар-
мийните мероприятия продължиха своите си-
мни атаки. 147-и полк на генерал фон
Маршал Хинденбург, който отблъсна ус-
пешно неприятелските атаки на Аасъ
особено се отличи, като осуети неговия опит
да пробие фронта. Експертият Казиновски
особено се отличи в тук. Главните пункти
на неприятелските атаки биха да се взе-
терена от двете страни на шосето Шо-
център—Романъ. Стоящият въ б.й от
много дни елзас-лотарингски войски осу-
татиха напълно атаките на неприятели. Ам-
риканците повнеса на ново тежки загуби

Добруджанци разпространявайте в „Добруджа“.

Хроника

Молебени. По случай въздействието на Н. Величеств. о Царь Борис III на войскадь изъ Добруджа сж отслужили молебень, а тамъ, кждѣто има войсковы части, послѣд- нѣтъ сж положили кѣтѣва.

Общински промѣни въ Добричъ. На мѣстото на поделки си оставя членъ отъ тридесѣтата комисиѣ въ Добричъ Държавскѣ е назначенъ дългогодишниятъ учителъ Ив. Василевъ. Уволненъ е общо секретарѣтъ на управленіето Виденъ чаровъ, а на негово мѣсто е назначенъ С. Смирновскіи.

Застъпването Добруджа мекери и да ема
още, дължа, на място място въ южна Доб
руджа застъпването е започнато. Въ северна
Добруджа по линия на откритие е започнато
още също.

Намаление цѣнитѣ на хранитѣ. Съгласно наредбата по дирекцията на С. Г. и О. П. цѣнитѣ на хранитѣ се намалѣватъ.

Изселването въ Южна Добруджа. Много
отъ общините въ Южна Добруджа сѣ из-
пълими наредитъ си по изселването. Оста-
нали сѣ само нѣком далечни села, които ве-
роятелно сѣ достатъчно прѣвозно сред-
ства.

Смилане храниѣ. Разрѣшено е на името-
ветъ да жадаватъ изволително за смилане
на зърнети храни най-много за три мѣсеца
въ размѣръ на установенитѣ дажба.

Риболовството. Поемният улов на риболовството по реките и блатата съ вече приготвени и одобрени от министъра на земледелието и се вече разпращат на съответните флациони началници за произвеждане на тях на тигрове.

Агнешните комн. Всички оурави агнешки
кожи въ всички съст. днес сж обявени за
предметъ отъ държ. необход.остъ и сж
по тателн. годъ възбрана. Запрещва се за-
купуването отъ търговци, по сръдници, фа-
бриканти и отъ др. на тѣзи кожи.

Таксите за дребните козети по жалбата на Таксите за дребните козети, произнасяни по жалбата се повишават от 5 октомври, както следва: до 10 килограма разстояние 300 км. по 1 лев, за по-голямо разстояние по 2 лв. и за козети от 10—20 кг. на разстояние 300 км. по 1-50, а на по-голямо разстояние—3 лева.

Администрацията на в. «Добруджа» моли гг. офицерите и военните и всички абамати прѣмостени въ интереса на службата или уволявани — да си съобщатъ ясно и точно новите адреси, заедно съ № на етикетчето подъ който го получаватъ.

Въ вѣстникарската агенция „Курьеръ“
на Ненко Н. Бакърджиевъ
ул. Мария Луиза, № 9 въ гр. Добричъ
се приематъ абонати и обявения за всички
български вѣстници и списания.

Цѣни и условия най-износок.
5—10 Отъ Агенцията.

ПРЕДСТАВИТЕЛЪ
на в.к. „Добруджа“ в гр. Добрич
Ненко Н. Бакърджиев
вѣстникарска агенция „Курьеръ“
ул. „Мария Луиза“ № 9.
Према абонamenti за в. „Добруджа“.

Приемат се всякакви видове обявления за
в. „Добруджа“.
За продажба в. „Добруджа“ пристига през
седмичната въ всеки вторник, четвъртък
и събота сутрин.

Въ агенцията се продават всички М. М. от
библиотека фондъ „Добруджа“, заслужават
да се прочетатъ отъ всички добруджаници

Продаватъ се също всички български
вѣстници и списания.

Абонамента на в. Добруджа
за година 16 лева
за вписана 8